Halının Altındaki Krallık

Yavuz DEMİRKIRAN

Halının Altındaki Krallık

Yavuz DEMİRKIRAN

Lily cumartesi günlerini çok severdi. Yeşil çantası yanında hoplaya zıplaya oturma odasına girdi. Bugün şanslı madeni paralarını sayacaktı. Tek tek halının üzerine dizdi. Sonra soluğu kesildi. En sevdiği parlak madeni para kaybolmuştu! Lily kanepenin altına baktı. Perdelerin arkasına göz attı. Para hiçbir yerde yoktu. Diz çöküp iki eliyle halıyı yokladı.

Birden parmakları tuhaf bir şeye değdi. Halının kenarının hemen altında minicik bir kapı gizliydi! Başparmağının tırnağından büyük değildi; küçük ahşap bir kapısı ve pirinç bir tokmaklığı vardı. Lily'nin ela gözleri kocaman açıldı. Halıyı biraz daha kaldırdı. Yumuşak, sıcak bir ışık dışarı süzüldü. Cırcır böceklerinin cıvıltısına benzeyen minik sesler duydu. "Merhaba?" diye fısıldadı Lily.

Küçük kapı gıcırdayarak açıldı. Lily'nin başparmağından uzun olmayan minicik bir adam çıktı. Üzerinde yeşil yaprak dikişli bir tunik, başında palamut kabuğundan yapılmış bir şapka vardı. Havuç turuncusu diken diken saçları her yöne fırlamıştı. Elinde kibrit çöpünden bir yürüme asası tutuyordu. "Ben Pip," dedi dostça bir selamla. "Halının altındaki krallığımıza hoş geldin!" Lily şaşkınlıkla gözlerini kırpıştırdı.

Pip, Lily'yi minicik kapıdan içeri götürdü. İçeride koca bir minyatür krallık gördü! Tozsuz halı tünelleri her yöne uzanıyordu. Küçük odalarda düğmelerden ve boncuklardan yapılmış minicik mobilyalar vardı. Rengârenk iplikler bayrak gibi asılıydı. "Çok güzel!" diye fısıldadı Lily. Pip gururla gülümsedi. "Her şeyi düzenli tutuyoruz," dedi. "Ama büyük bir sorunumuz var."

"Siz büyük insanlar ağır mobilyaları her taşıdığınızda," diye açıkladı Pip, "tünellerimiz sarsılıyor ve çatlıyor!" Yıkılmış bir duvarı işaret etti. "Geçen hafta kanepe yer değiştirdi ve komşumun çatısı çöktü." Lily çok kötü hissetti. "Bilmiyordum," dedi usulca. "Biz mobilyaları hep taşırız." Pip başını salladı. "Biliyoruz. Bu yüzden yardımına ihtiyacımız var."

Pip, Lily'yi köyün terzisi Marigold ile tanıştırdı. Pip'ten biraz daha kısaydı; gümüş grisi saçları, iplik kurdeleyle bağlanmış bir topuz yapılmıştı. Mor yaprak desenli elbisesi yürürken hışırdıyordu. "Hoş geldin canım," dedi sıcacık bir sesle. "İplik evleri ben dikiyorum. Ama ne zaman bir sandalye sürtünse, dikişlerim patlıyor!" Minicik bir dikiş iğnesini kaldırdı.

Marigold, Lily'ye iplik evleri gösterdi. Rengârenk tellerden dokunmuşlardı, gökkuşağı gibi parlaktılar. Ama bazı duvarlar çökmüş, bazı tünellerde çatlaklar vardı. "Yeniden inşa edebiliriz," dedi Marigold, "ama daha güvenli bir plana ihtiyacımız var." Lily derin derin düşündü. "Tünelleri daha sağlam yapsak nasıl olur?" diye sordu. Pip'in yuvarlak mavi gözleri parladı. "Yeniden tasarlamamıza yardım eder misin?"

Lily odasına koşup bir kâğıt ve bir kalem getirdi. Oturma odasının zemininin bir haritasını çizdi. Pip ve Marigold mobilyaların durduğu yerleri gösterdi. "En ağırı kanepe," dedi Pip. "Bir de kitaplık," diye ekledi Marigold. Lily her birini küçük bir çarpıyla işaretledi. "Tünellerimizi bunlardan uzağa inşa edeceğiz," dedi.

Birlikte, ağır mobilyaların etrafından kıvrılan yeni tüneller planladılar. Lily, kanepe ayaklarının altına sürtünmeyi yumuşatmak için yumuşak keçe pedler koymayı önerdi. Marigold başını salladı. "Duvarlar için daha sağlam iplik kullanabiliriz," dedi. Pip kibrit çöpü asasını haritaya vurdu. "Mükemmel!" diye sevindi. "Büyük dünya ile bizim dünyamız zemini güvenle paylaşabilir."

Lily halıyı dikkatlice kaldırdı ve her kanepe ayağının altına keçe pedleri kaydırdı. Kitaplığı minicik bir parça—çok yavaşça—kaydırdı. Pip ve Marigold kapıdan izliyordu. "İpek gibi pürüzsüz!" diye seslendi Marigold. Lily gülümsedi. "Bundan sonra dikkatli olacağım," diye söz verdi. "Bir daha habersiz taşıma yok." Küçük insanlar alkışladı.

Sonra Lily kaybettiği parayı hatırladı. "Parlak, yuvarlak bir şey gördünüz mü?" diye sordu. Pip kahkahayla güldü. "Beni takip et!" Onu kıvrıla kıvrıla giden bir tünelden aşağı götürdü. Orada, sıcacık bir köşede, para pamuktan bir yatağın üzerinde duruyordu. "Onu dün bulduk," dedi Pip. "Sana göstermek için saklıyorduk." Lily'nin yüzü sevinçle aydınlandı.

Lily diz çöküp Pip'e ve Marigold'a teşekkür etti. "Parayı yeni belediye binanızın çatısı olarak saklayabilirsiniz," dedi. Marigold'un soluğu kesildi. "Gerçekten mi?" Lily başını salladı. "Bu, yapabileceğimin en azı." Pip ışıl ışıl gülümsedi. "O zaman adını Şanslı Çatı koyacağız!" Hep birlikte güldüler. Lily sık sık ziyarete geleceğine—ve mobilyaları her zaman nazikçe taşıyacağına—söz verdi.

Büyük dünyaya dönen Lily halının üzerine oturdu. Ayaklarının altındaki minik krallığı düşündü. Hafif, mutlu bir mırıldanma duyabiliyordu. Küçük insanların artık güvende olduğunu biliyordu. O günden sonra ağır bir şeyi taşımadan önce hep kontrol etti. Ve ailesine, "Lütfen mobilyalara dikkat edin. Aşağıda küçük biri yaşıyor," dedi.

Annesi ve babası gülümsedi, gerçi pek anlamamışlardı. Ama Lily biliyordu. Kanepenin yanına küçük bir tabela koydu: "Şşşt—aşağıda minik dostlar var." Ne zaman temizlik yapsa, halının kenarını kaldırıp fısıldardı: "Merhaba, Pip! Merhaba, Marigold!" Ve minik bir ses her zaman yanıt verirdi: "Merhaba, Lily!" İki dünya mutlu mesut yan yana yaşadı.

Güneşli bir öğleden sonra Lily, arkadaşı Sam'i kapıyı görmeye getirdi. Sam meraklıydı ama nazikti. "Vay canına!" dedi. "Ben de yardım edebilir miyim?" Lily başını salladı. "Her zaman önce sor," dedi. "Ve kontrol etmeden asla mobilya taşıma." Sam kabul etti. Birlikte kapı için minicik bir hoş geldin paspası yaptılar. Minyatür krallığın yeni bir arkadaşı olmuştu.

Böylece halının altındaki krallık büyüdü ve gelişti. Küçük insanlar kibrit kutularından bir kütüphane, yeşil keçeden bir park yaptılar. Lily sık sık ziyarete geldi, her zaman onların alanına saygı gösterdi. En küçük evlerin bile özen isteğini öğrendi. Ve ne zaman kaybolmuş bir madeni para bulsa, nereye bakacağını tam olarak biliyordu. Son.